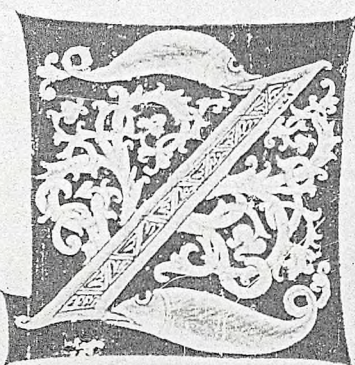


Var.
Bar.
lar.
586

qm̄ partim illa didicimus a personis
grauissimis. partim ū p̄ omnē tūsciam
hodieq; rutilant. ut infideles hora
claudere. et fideles ad laudē xp̄i cogi-
tant quodam modo reserare. Qualit̄
autē sacratissimis uirtutib; unice iugiter
hinc maxime claret qđ semper
extenti feliciter adherens diuinitati.
quia ut ita dicā. miracula p̄ carnē suā
humanitas mortua demonstrat. assidue.
Argumentū igitur trahentes ab effec-
tis agnoscimus eū quodam uirtutib;
floruisse. qui nunc in celo degenſ aridi-
tate n̄rāū mentiū miraculorū suorū
letifluis exactionib; irrigat. Effectū
namq; ē quod p̄cedens causa p̄ficit
ut dies. quē solis ortus emitat. Cū ergo
claritatē miraculorū eius iugiter expti
fuerimus. quid aliud nob̄ intellegi
datur. nisi uirtutū pennis ad ethera
subleuatis. soli iustitię feliciter sit con-
iunctus. Illius enī signorū uiuax effica-
cia uirtutib; eū fuisse repletus non mo-
diciſ astrui. Virtutū uero possessio.
uirtorū miraculis indicat eū cunctis
modis caruisse. Duo q̄ppe inter se con-
traria sicut aiunt uni eidem subiecto
simul in eē nequeunt. Sed premi-
satis ē. itaq; fauente dño uitameus
enarrare aggredior. Explic̄ p̄logus.
Incipit uita sc̄i zenobii ep̄i.



ZENOBIUS
Florentinę ciuita-
tis indigena. non
solū carnis origine
nobilis. sed etiam
mentis ingenuitate
clarissimus extitit.

Apuerilib; enim annis diuino se famu-
latu mācipans. ita litterarū studio-
sissimus enituerat. ut quā ualidissim̄
xp̄i miles eēt futurus. in ipso quodam
modo sui t̄rocinio demonstraret. De-
niq; maturis morib; adornat. adhuc
acerbam et atulā de uirtutib; ad uir-
tutes insignitus ambulabat. ut non

pueritię suę decurso t̄p̄r puenisse.
ad annos p̄ber tatis. agnouit saga-
cissimus adolescens. non illo sui corpis
tendere desideria. quod xp̄s ardor pro-
perare cupiebat. Sicut enī egregius
intonat predicator. caro concupiscit
aduersus sp̄m. sp̄s autē aduersus carnē.
et hec sibi inuicē aduersantur. Videam̄
igitur qđ xp̄i miles contra istiusmodi
conflictū pegerit. ut agnoscam eum
in huius uite stadio n̄ in uacuū decur-
risse. Tantis ergo carnē suā in edis sub-
iecit spiritui. ut diuino iutus auxilio.
a corpore suo n̄ subiceretur ut famulus.
sed. ediuerso principaretur ut dñs. Casti-
tati igitur opa cū iob in debilitatibus
fortissimo dicere poterat. Statui in
corde meo. ne cogitare qđ de uirgine.
Nouerat enī iam diuinis a prime litteri
eruditus. pudicitie uirtutē eē p̄ ceteris
amplectendā. qui dilapse uirtutes
relique funditus extirpantur. Sed q̄a
non ualet igneus ardor extingui. cui
lignorū pabula iugiter āministrant.
Et tunc uenerius tumor salubri depri-
mitur medicaminē. cū dapes ei sub-
trahuntur mortiferū calorē sub mini-
strantes. ideo ieiunius et uigiliis artus
suos congruentissime castigabat. Pre-
terea uirtus caritatis in eo sibi p̄prium
quodāmodo constituerat habitaculū.
ita ut uere posses dicere. in hoc iuene
castitatis et gemine dilectionis ama-
tore. d̄s utiq; regesit. Cū enī de illo quis
euanglista non abnegat dicere d̄s cari-
tas ē. et qui manet in caritate d̄s manet
in eo. Paulus quoq; ueridice astruat eo
qui caste uiuunt tēplū eē sp̄s sc̄i. Con-
stat utiq; beatissimū zenobiū cuiusmodi
repletū uirtutib; diuinitatis habitaculū
extitisse. Precipue cū tantę mansuetu-
dinis. tantęq; humilitatis quā constat
esse uirtutū custodē approbaretur. ut
quā specialiter de ipso dictū eē uidetur.
Sup̄ quē requiescet sp̄s m̄s. nisi sup̄ zeno-
bium humilē et quietū. et tementem
uerba mea. Nobilitatē siquidem carnis

60v

Vol. Barb. lat. 586